

EDÍCIA
K VÝŠINÁM

VILIAM JUDÁK
S MÁRIOU K JEZULIATKU
Vianočné príbehy na každý deň

S MÁRIOU K JEZULIATKU

Vianočné príbehy na každý deň

Viliam Judák

SPOLOK SVÄTÉHO VOJTECHA
TRNAVA 2025

ČÍTANIE
S PRIDANOU
HODNOTOU

© Spolok svätého Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,
Trnava 2025

ISBN 978-80-8161-699-0

Niekoľko slov na úvod

Medzi jeden z najvýznamnejších vianočných symbolov jednoznačne patrí Božia Matka, ktorá výnimočným spôsobom umožnila príchod Mesiáša na tento svet. Právom jej patrí titul Bohorodička.

Svätý Bernard z Clairvaux ju vo svojich chválach priam naliehavo pozýva, aby sa neváhala zapojiť do tohto dobrodružstva spásy: „Počula si, Panna, počneš a porodíš; počula si, že nie z muža, ale z Ducha Svätého. Anjel čaká na odpoveď, lebo sa musí vrátiť k Bohu, ktorý ho poslal. Aj my, Pani, čakáme na slovo zľutovania. My, na ktorých bolestne dolieha výrok odsúdenia. Hľa, ponúka sa ti cena nášho vykúpenia; len čo dáš súhlas, budeme oslobodení. Všetkých nás stvorilo večné Božie Slovo, a hľa, umierame; tvoja krátka odpoveď nás obnoví a vrátime sa k životu. Prosi ťa o ňu, láskavá Panna, poľutovaniahodný Adam, vyhnaný so svojím úbohým potomstvom z raja; prosi ťa o ňu Abrahám i Dávid. Vrúcne po nej túžia všetci ostatní svätí otcovia, tvoji otcovia, lebo aj oni bývajú v kraji tône smrti; čaká na ňu celý svet, kľáčiac pri tvojich nohách. A nie neprávom, veď od tvojho slova závisí potešenie chudákov, vykúpenie väzňov, oslobodenie odsúdencov a napokon spása všetkých Adamových detí, čiže celého tvojho rodu. Panna, neotálaj s odpoveďou. Odpovedz rýchlo anjelovi, ba skrze anjela samému Pánovi. Povedz slovo a prijmi Slovo: povedz svoje slovo a počni Božie Slovo, vyslov po minutelné slovo a objím večné Slovo. Prečo čakáš? Čo sa bojíš? Uver, vyznaj a počni. Pridaj k poníženosti odvahy a k hanblivosti dôveru. Teraz sa nijako nehodí, aby panen-ská skromnosť zabudla na múdrosť. V tejto jedinej veci sa

neboj riskovať, múdra Panna, lebo hoci sa hanblivosť milo prejavuje v mlčaní, teraz je potrebné oddané slovo. Blahoslavená Panna, otvor srdce viere, pery vyznaniu a lono Stvoriteľovi. Hľa, ten, ktorého očakávajú všetky národy, klope vonku na dvere. Ak budeš váhať, on odíde a ty znova začneš s bolesťou hľadať toho, ktorého tvoja duša miluje. Vstaň, bež a otvor! Vstaň s vierou, bež s oddanosťou, otvor vyznaním! Povedz: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38).“

Toto nazaretské dievča prijalo Božie pozvanie a vydalo sa na cestu spolupráce s Božou milosťou. Jej „fiat“, ktoré zaznelo v Nazarete, nebolo nikdy odvolané a neustále ho potvrdzuje svojím postojom v jednotlivých udalostiach: pri pôrode, úteku do Egypta, každodennej službe v Nazarete, ale aj na krížovej ceste, pod krížom i pri veľkonočných i turíčných udalostiach. Ona sa ani pri svojom oslávení neprestala starať o svoje deti, ktoré jej Syn zveril, keď zomieral prostredníctvom milovaného učeníka Jána: „Žena, hľa, tvoj syn! Hľa, tvoja matka!“ (porov. Jn 19, 26 – 27).

Svätý Ľudovít Mária Grignion z Montfortu nás o tom poučuje: „Na Máriinej ceste je treba prekonať silné boje a prekonať veľké ťažkosti, ale táto dobrá Matka a najlepšia učiteľka sa natoľko približuje k svojim verným služobníkom, a tak je prítomná v ich živote – aby prejasňovala ich temnoty, aby im dávala svetlo v pochybnostiach, aby ich posilňovala v zápasoch a ťažkostiach, že sa práve táto cesta panenstva vedúca ku Kristovi stáva, v porovnaní s inými, cestou ustlanou na ružiach a oplývajúcou medom.“ Svätý Ján Mária Vianney, arský kňaz, už ako chlapec pracoval so svojím starším bratom vo vinici. Brat bol silný a pracovitý a nechával svojho brata pozadu. Ján sa za to hanbil. Aby

ho čosi v robote poháňalo, nosil so sebou do vinohradu sošku Panny Márie. Postavil si ju vždy na kolík pár metrov pred seba. A potom kopal a kopal a občas sa na sošku pozrel, aby sa čo najskôr k nej dostal. Potom ju zasa posunul smerom dopredu. To mu dodávalo síl, aby mohol primerane napredovať v práci.

Tak isto ako malý Ján Vianney, ani my nikdy nestrácame z dohľadu svoju Matku, zvlášť cez toto neopakovateľné Vianočné obdobie.

Ona nás môže účinne sprevádzať cez nasledujúce adventné a vianočné dni tak, aby sme ich vnímali pohľadom Božej Matky, ktorá bola súčasťou týchto udalostí a veľa o tom nehovorila, no zato ich „uchovávala vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (porov. *Lk 2, 19*).

1. DECEMBRA

Adventná žena

Znovu je tu ten čas, ktorý nás v supermarketoch a obchodných domoch, na vianočných trhoch, ba na každom kroku zahŕňa melódiami vianočných piesní. Z nekonečných pásiem prúdi sneh, zvoní zvončeky, ponúkajú sa výhodné úvery. Táto zvuková kulisa má pomáhať pri zahmlievaní reálneho pohľadu na vianočné sviatky a jednoduchšie vytiahnuť peniaze z vrečka. Pasívni poslucháči, aktívni kupci a trh naplno funguje. No zastavme sa a priznajme si, čo nám zostalo z úžasu Vianoc, od ktorých nás delí už len niekoľko hodín?

Sviatky Narodenia Pána iste chceme vnímať ako sviatok očakávania, radosti. Akej? Tej pozlátkovej, reklamnej, prchavej a povrchnej, akú nám ponúka mediálna kultúra zábavy? Alebo v tej radosti hlboko pôsobí blízkosť rodinného a priateľského spoločenstva? Pre niektorých je to iba pekná tradícia, pozostatok minulosti, legenda či mýtus.

12

Pre mnohých sú Vianoce príležitosťou zastaviť sa, zamyslieť, porovnávať minulé s prítomným, slová so skutkami. Dúfam, že pre väčšinu z nás je to tak. Ale kto sa na ne pozerá objektívne, musí si priznať, že pre iných sú to aj dni bolesti, sklamaní a tichého smútku. „Vianočné hodnoty“ v mnohých ľuďoch vyvolávajú iba trpký úsmev. Dá sa tu celkom vážne hovoriť o láske, nevinnosti, údive, nežnosti, úteche a pokoji?

Situácia vo svete i v našej spoločnosti sa nachádza v neľahkom položení. Rúcajú sa viaceré istoty, o ktoré sme sa opierali a ktorým sme dôverovali.

To, ako sa pripraviť na prežitie skutočných, autentických Vianoc, nás učí Božia Matka, ktorá stála najbližšie k vianočným udalostiam.

Svojou návštevou Alžbety, ktorej prišla pomôcť, a následným chválospevom, ktorý tam vyspievala, nám zjavuje Boha, ktorý chce zmeniť situáciu svojho ľudu. Na jednej strane sa cíti ako vyvolená, pretože Boh na ňu zhliadol a prejavil jej uznanie. Vzdáva vďaka Bohu svojim chválospevom, pretože Boh jej prinavrátil prvotnú dôstojnosť a začal v nej konať veľké veci. Na druhej strane vďaka slobode, ktorou ju Boh zahrnul, ju dal k dispozícii iným, zveril jej novú životnú cestu.

Spolu s Pannou Máriou myslíme na všetky dary, ktorými nás Boh obdaroval. Chváľme ho za to. Prosme, aby sme svoje dary dávali do služby dobra druhých a oslávili Pôvodcu týchto darov.

Máriina skúsenosť s Božou láskou ju robí vnímavou voči chudobným a biednym. Boh, ktorý zhliadol na ňu, vzhliadne aj na všetkých malých tejto zeme. Chce nasýtiť hladných a oslobodiť ponížených, aby mohli žiť plnohodnotný život. Mária už vtedy myslela evanjeliovým duchom.

Aj my sme k tomu pozvaní ako noví vianoční ľudia, pretože musíme priznať, že sa neraz ešte ani dnes nevieme zbaviť starého myslenia. Asi ťažko by sme úprimne dokázali povedať, že prijímame to, čo prijala Panna Mária. Totiž že sme šťastní vtedy, keď nás oslavujú, nie keď sme ponížovaní. Sme šťastní len vtedy, keď oplývame hojnosťou, nie vtedy, keď máme nedostatok. Sme šťastní len vtedy, keď sa máme dobre, a to je, musíme uznať, starý poriadok.

Máriina veľkosť spočíva v tom, že počúvala a zachovávala Božie slovo. Bola verná Bohu aj v neľahkých životných situáciách. Evanjeliová veľkosť sa ukrýva v láske a službe. Preto spieva o pokornom Bohu.

Podobne ako Panna Mária, pokorná služobnica Pána, aj všetci pokorní budú oplývať dobrom. Ich srdcia, ktoré

nechcú nič iné okrem samého Boha, nasýti ten, ktorý chce byť darom pre nás. Ona nám pomáha na našej ceste, ako to naznačuje nasledujúca udalosť:

Malý chlapec dostal od svojich starých rodičov niekoľko centov. Plný radosti utekal do najbližšieho obchodu, aby si za to niečo kúpil. Prišiel tam, vystrel ruku a opýtal sa predavačky, čo by si mohol za týchto pár drobných kúpiť. Predavačka vedela, že je to málo a že všetko v obchode stojí viac ako „jeho bohatstvo“, no keď videla, s akou radosťou a hrdosťou prišiel, jednoducho sa len spýtala: „A čo by si chcel kúpiť?“ Chlapec dostal to, čo chcel, a predavačka doplatila zvyšok zo svojho. Aj Panna Mária robí v našom živote takéto nevýhodné obchody. Často sme ako ten chlapec, keď vykonáme niečo dobré. Sme plní radosti a hrdosti a chceme to odovzdať Bohu ako tú najväčšiu vec na svete. Panna Mária vo svojej láske berie túto vec a vždy doloží viac.

14

Božia matka mala podiel na Ježišovej poníženosti svojím narodením, ale aj celým svojím životom: bol bezmocný, odkázaný na druhých, ale milujúci. Urobil tak nielen preto, aby ľahšie pochopil človeka a jeho život, ale preto, že mu veľmi záleží na svete, na jeho záchrane a že nechce nič a nikoho zatratiť (*Lk 19, 10*). Prišiel k nám. Kvôli nám. Preto ho treba nielen obdivovať, ale predovšetkým nasledovať.

Preto sme v tento požehnaný čas plní túžby znova sa vydať na cestu, na ktorej, v biblickom duchu, nebudeme na skutky lásky voči iným zabúdať. Nechceme ani zanedbávať Boha, a tým aj „svoj“ Advent. Ved' majú nastať Vianoce aj pre každého z nás osobne. A tie sa opravdivo

neuskutočnia v chaotických aktivitách, ktoré sú pre tieto dni také typické: bezhlavé nákupy, nekonečné upratovanie, plytvanie silami na nesprávnom mieste. Nepokúšajme sa znova, prosím, o reprízu Vianoc z minulých rokov: nič im nechýbalo, len Boh v nich absentoval.

Hľadáme teda s Božou Matkou v oslave Boha v týchto požehnaných chvíľach Adventu a blížiacich sa Vianoc trvalé hodnoty. Práve tie nám totiž ukazujú, ako sa môžeme stať ozajstnými ľuďmi.

2. DECEMBRA

Boh je naša nádej

Keď anjel zvestoval nazaretskému dievčaťu, že porodí syna, opýtala sa: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“ (Lk 1, 34). Vzápätí dostala prísľub: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni!“ (Lk 1, 35). Koľká to absurdita! Ale aj Mária bola žena plná nádeje: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova!“ (Lk 1, 38). Ona sa celkom spoľahla na dôveryhodnosť Pána, ktorý k nej prehovoril. Abrahám, Sára, Mária – ich príbehy sú príbehmi nádeje. V časoch, v ktorých vládne nezmyselnosť a tma, v ktorých logika a ľudský rozum už nemôžu ponúknuť žiadne presvedčivé odpovede, sa na povrch znova prediera nádej, ktorá vyviera z viery a prisľubuje veci, ktoré sú akoby nemožné. Nádej je uistenie, že niekto, na koho sa môžeme spoľahnúť a kto dal svoj prísľub, tento prísľub aj dodrží. Môže sa nám zdať, že sľub je priťahnutý za vlasy, ale my sa spoliehame na toho, ktorý nám dal svoje slovo.

Vo Svätom písme je to predovšetkým Boh, kto je plný nádeje. Učenci vidia teologickú hodnotu nádeje v ňom, v tom, že my svoju nádej sami upriamujeme na Boha. Hovorí nám: Boh je naša nádej. Alebo: Dúfame v Boha. Lenže my môžeme Sväté písmo chápať aj inak a povedať, že je to Boh, ktorý dúfa v nás. Boh sám chápe, čo znamená žiť ako človek s absurditami ľudských slabostí a našej hriešnosti a predsa neprestáva vkladať do nás svoju nádej. V *Knihe proroka Ozeáša* počujeme Boha, ktorý sa hnevá na zábudlivosť izraelského ľudu: „Keď bol Izrael mladý, miloval som ho a z Egypta som povolal svojho syna. Volali ich, lenže odchádzali od nich, obetovali bálom a modlám pálili kadidlo. A ja som vodil Efraima, vzal som si ich na ramená, no nezbadali, že ich opatrujem. Povrazmi ľudskosti som ich tiahol, lanami lásky... (Oz 11,1 – 4a). A predsa, potom čo Boh ohlásil trest, ktorý si Izrael zaslúžil, mal súciti: „Ako ťa vydám Efraim, odovzdám ťa, Izrael, ako ťa vydám sťa Adamu, urobím ťa podobným Seboimu? Srdce sa vo mne obracia, budí sa moje zľutovanie“ (Oz 11, 8). Zdá sa nezmyselné, že Boh, ktorý predsa všetko vie, daruje svoju dôveru neverným ľuďom. Ale on to robí.

16

Nový zákon je plný svedectiev nádeje, medzi nimi podobenstvo o márnotrattom synovi. Ako mohol tento otec ešte upriamiť svoju nádej na tohto syna, ktorý všetko premárnil? A predsa, on to robí. A práve tento otec má byť našim vzorom. Keď jedna žena natierala Ježišove nohy drahým olejom, Judáš videl v nej iba pochabú ženu. Pravdepodobne si myslel: „Aké to mrhanie!“ A predsa Ježiš, ktorý je plný nádeje, uisťuje tých, ktorí sú okolo neho zhromaždení: „Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude

ohlasovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila“ (Mk 14, 9).

Boží postoj plný nádeje sa nám zviditeľňuje v Ježišovi. Až tento postoj umožňuje spoločenstvo medzi Bohom a ľudstvom. Je to rovnaký postoj plný nádeje, ktorý aj medzi ľuďmi umožňuje spoločenstvo. Ježiš formoval prvé spoločenstvo svojich učeníkov len cez nádej, že Božie kráľovstvo sa môže začať budovať iba s maličkými, medzi ktorých patrí aj Božia Matka Mária.

Pápež František nás na začiatku tohto jubilejného roka vyzval, aby sme boli nositeľmi tejto hodnoty ako ľudia, ktorí vedia, kam kráčajú svojím životom.

Naša spoločnosť, ktorá je sčasti ateistická, sa podobá zaoceánskej lodi, ktorá sa plaví po mori bez toho, aby mala nejaký cieľ. Neblíži sa do žiadneho prístavu. Ľudia sa na nej bezstarostne zabávajú. Keďže nepoznajú cieľ svojej cesty, nepoznajú ani cieľ svojho života. Jediným ich zmyslom bolo žiť bezstarostne a neustále sa rozptyľovať a žiť zo zážitku. Aj my veriaci sa plavíme na jednej lodi, ale na rozdiel od tej prvej má smer, svoj cieľ. Týmto cieľom je večný život v blízkosti Boha. Nie je to však našou zásluhou, že sme na lodi, ktorá má cieľ, je to skôr prejav Božej dobroty, ktorú by sme nemali sklamať. Buďme vďační Pánu Bohu za túto milosť, že sa s ním môžeme stretávať denne mnohorakým spôsobom, najmä v Božom slove, Eucharistii, modlitbe, a môžeme ho stretávať aj v našich bratoch a sestrách, najmä v núdznych. Čas, v ktorom sa nachádzame, je preto obzvlášť vhodnou príležitosťou.

3. DECEMBRA

Hľadanie Matky Mesiáša

Archanjel Gabriel pociťoval obrovskú radosť. Pán Boh mu zveril mimoriadne zodpovednú a vážnu úlohu; najdôležitejšiu úlohu, akú mu neprikázali vykonať od času stvorenia – mal nájsť na zemi matku pre Mesiáša, Božieho Syna, Bohočloveka. Bola to skutočne delikátna misia, ale Gabriel sa netrápil, predsa každá žena na zemi (a bolo ich mnoho) bude poctená, ak sa stane matkou Mesiáša. Všetko sa teda dá vykonať počas rýchleho, niekoľko hodinového letu.

Gabriel pomaly zletel na zem. Dôkladne sa rozhlíadal a zastavil sa pri krásnej vile, obklopenej veľkým parkom. Vedľa fontány akási pekná žena žartovala so skupinou sympatizujúcich opálených a usmievavých priateľov.

„Hľa, zodpovedná mama a vlastné miesto pre Božieho Syna,“ pomyslel si Gabriel.

18

Postavil sa pred túto ženu a spýtal sa: „Chceš sa stať matkou Mesiáša?“

Žena na neho pozrela s výsmešnou tvárou: „To je žart? Vyberáme sa na cestu okolo sveta a ja mám teraz myslieť na dieťa?“

Gabriel sa teda vydal na ďalšiu cestu, pričom si hundral popod nos: „Určite bude lepšia matka, ktorá nebude taká bohatá, ale skôr viac praktická.“

Preletel nad veľkou budovou s úradmi a v jednom z nich uvidel správnu a kompetentnú ženu pri veľkej hromade papierov. „To bude skvelá matka,“ pomyslel si dobrý Gabriel.

Bez veľkých úvodov predstavil žene svoju ponuku. Avšak jej odpoveď zježila všetky perá v jeho krídlach: „Dieťa? Teraz? Zbláznil si sa? Vieš si predstaviť, koľko spoločností

som musela spojiť, aby som dosiahla nárast na burze? Som skoro na vrchole kariéry, chápeš? Som na vrchole! Nemôžem sa teraz zastaviť. A to kvôli akémusi dieťaťu!“

„Ale to je Mesiáš,“ zopakoval Gabriel nasmelo.

„No a čo?“ povedala žena ľahostajne.

Gabriel letel ďalej a jeho optimizmus sa vytrácal. „Možno musím hľadať ženu, ktorá už má deti. Určite to bude ľahšie,“ pomyslel si utrápený.

Lietal a lietal, až nakoniec našiel upracovanú ženu, ktorá bola stále v behu, matku troch veľmi živých a veselých detí.

„Mama, Albert prehltol guľôčku!“

„Mama, Lucia roztrhla moju knihu!“

„Mama, ja som hladný, chce sa mi piť, som unavený, neviem, čo mám robiť!“

Keď anjel Gabriel predstavil svoju ponuku, musel hlasno kričať, aby ho žena pochopila. Udivená na neho pozrela a po chvíli vybuchla: „Ešte jedno dieťa? A ako si dám s ním rady? Tieto tri deti ma už úplne ničia! Nemôžem sa dočkať, keď dorastú!“

Gabriel odišiel pešo so spustenými krídlami. Teraz mal skutočne starosti. Nemohol však sklamať. Jeho misia mala rozhodujúci význam pre všetky veky.

Musím nájsť mladú ženu, odvážnu, šľachetnú, s veľkým srdcom, skutočne veľkým, obrovským. Ale kde takú nájdem?

Letel ďalej. Na sever i na juh. Hľadal celé mesiace a roky. Jedného dňa v maličknej dedinke v galilejskej doline našiel mladú dievčinu, možno pätnásťročnú. Pracovala, spievala i modlila sa. Bola chudobná, slobodná a šťastná. „To je ona,“ povedal si v duši Gabriel. Zletel dole a jeho

anjelské srdce bilo ako šialené. Dievčina sa volala Mária. Anjel vstúpil do jej domu a povedal: „Buď pozdravená, Mária! Pán je s tebou. Obdaril ťa veľkou milosťou.“

Keď to Mária počula, zadivila sa a zamyslela, čo majú znamenať tie slová. Vtedy jej anjel povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca“ (*Lk 1, 30 – 33*).

Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?“ (*Lk 1, 34*). Anjel jej odpovedal:

„Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné“ (*Lk 1, 35 – 36*). Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova. Anjel potom od nej odišiel“ (*Lk 1, 38*).

20

4. DECEMBRA

Dôvera, ktorá nesklame

Vianoce, ku ktorým každým dňom smerujeme, sú záverečným zvestovaním. Nevyhnutnou podmienkou pre „zvestovanie“ je samota a ticho, kde je možný kontakt s nadprirodzenom. Mária je na všetkých obrazoch zvestovania zobrazovaná sama v rozhovore s anjelom.

Bezprostredne dôveruje Bohu. Vďaka tomu sa dokáže slobodne otvoriť aj tejto nadpozemskej ponuke. Ona totiž

môže slobodne prijať alebo odmietnuť anjelovo posolstvo. Jej odpoveď je „áno“: „... nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38). Je to okamih, keď sa osobná vôľa otvára nadpozemskej vôli.

Božia Matka dáva aj nám možnosť k tomu, aby sme dôverovali Bohu, a ona nám v tom chce byť nápomocná.

Stredoveký autor diela *Legenda aurea* Jakub de Voragine v pôvabnom príbehu potvrdzuje, že dôvera v pomoc Panny Márie nesklame. Uvádza príbeh ženy-matky, ktorá sa po smrti svojho manžela stará o svojho syna, ktorého miluje. Avšak syn sa dostal do rúk nepriateľov, ktorí ho uvrhli do žalára. Žiadne použité prostriedky nepomohli k vykúpeniu. Matka sa napokon začala s dôverou utiekať k Panne Márii a raz pri modlitbe pred jej sochou úpenlivo prosí: „Ach, Preblahoslavená Panna Mária, často som ťa prosila o to, aby si sa postarala o môjho syna, ale zatiaľ sa to nepodarilo. Keďže mne vzali môjho milovaného syna a vrhli ho do žalára, zoberiem z tvojho náručia tvoje dieťa a ponechám si ho dovtedy, kým mi nedáš môjho syna.“ Išla k soche Panny Márie a vzala z jej náručia malého Ježiša a priniesla ho domov, zabalila do ľanového plátna, vložila do skrine, zamkla ju a kľúč vzala so sebou.

21

Autor tejto udalosti pokračuje v tom, že sa stal priam zázrak. Božia Matka sa zjavila žalárnikovi a prikázala mu, aby prepustil väzneného syna tejto matky. A šťastná žena s vďačnosťou priniesla naspäť Ježiška a vložila ho do náručia Bohorodičky. Táto skúsenosť dôvery k Panne Márii sprevádza kresťanský ľud po celé stáročia, ako to hovorí aj stredoveký mariánsky ctiteľ svätý Bernard z Clairvaux, že „nebol nikto opustený, kto sa pod jej ochranu utiekal a o ochranu ju žiadal“.

Obsah

Niekoľko slov na úvod.....	9
1. DECEMBRA	
Adventná žena.....	12
2. DECEMBRA	
Boh je naša nádej.....	15
3. DECEMBRA	
Hľadanie Matky Mesiáša.....	18
4. DECEMBRA	
Dôvera, ktorá nesklame.....	20
5. DECEMBRA	
Prvá kresťanská misia.....	22
6. DECEMBRA	
Naše fiat!.....	25
7. DECEMBRA	
Božia iniciatíva.....	27
8. DECEMBRA	
Ruža bez trňov.....	30
9. DECEMBRA	
Čierna ovca.....	32
10. DECEMBRA	
Trpezlivo čakať.....	34
11. DECEMBRA	
Povolala si ho Panna Mária.....	35
12. DECEMBRA	
Syn Dávidov.....	36
13. DECEMBRA	
Svetlo v oknách.....	40

14. DECEMBRA	
Synovia tej istej matky	41
15. DECEMBRA	
Mária a Jozef – ľudia činu.....	43
16. DECEMBRA	
Ježiškove plienky	45
17. DECEMBRA	
Panna Mária na africký spôsob.....	49
18. DECEMBRA	
Prázdné ruky Bohorodičky	51
19. DECEMBRA	
Stalingradská Madona	55
20. DECEMBRA	
Malý pastierik a veľký zbojník v náručí Božej Matky	58
21. DECEMBRA	
Kvet v Palestíne.....	61
22. DECEMBRA	
Materinská láska.....	65
23. DECEMBRA	
Legenda o borovici.....	67
24. DECEMBRA	
Mandarínka.....	68
25. DECEMBRA	
Ježiš v našom náručí.....	69
26. DECEMBRA	
Nezabudnuteľný Štedrý večer	71
27. DECEMBRA	
Druhá Eva	73
28. DECEMBRA	
Znova sa narodiť.....	74

29. DECEMBRA	
Slovenské Vianoce v Číne	76
30. DECEMBRA	
Pastierka bez rúk	78
31. DECEMBRA	
Vianočný kríž	79
1. JANUÁRA	
Vianočná hviezda	83
2. JANUÁRA	
Nový začiatok s Bohorodičkou	86
3. JANUÁRA	
Boh sa rodí v nás	88
4. JANUÁRA	
Dar od komára	89
5. JANUÁRA	
Šlachetná šalvia	91
6. JANUÁRA	
Strom v púšti	93
7. JANUÁRA	
Nevídaná hviezda	98
8. JANUÁRA	
Zvláštni návštevníci	102
9. JANUÁRA	
Výnimočná vianočná hra	104
10. JANUÁRA	
Vianoce v dome zbojníka	107
11. JANUÁRA	
Zakončiť deň s Matkou	109
Použitá literatúra	110
Časopisy	111

Viliam Judák

S MÁRIOU K JEZULIATKU

Vianočné príbehy na každý deň

Vydal Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,

Trnava 2025, ako svoju 4 551. publikáciu

Edícia *K výšinám*, 31. zväzok

Zodpovedná redaktorka Katarína Kročková

Redakčná úprava Lenka Bebjaková

Ilustrácie Ondrej Zimka

Snímky ilustrácií Jaroslav Velička

Grafická koncepcia a sadzba Pergamen

Tlač Ermat Praha, s. r. o.

Prvé vydanie

www.ssv.sk, eVojtech.sk

objednávky: 033/590 77 18

objednavky@ssv.sk

Členská zľava 15 % platí v obchodnej sieti SSV.

ISBN 978-80-8161-699-0

Dielo sa vydáva bez nároku autora na honorár.